

ჩერნიგოვი. სოფელ პუსტოვო
როვში გადაიწვა 37 სახლი. ზარა
ლი 30,000 მანეთს უდრის.

ნუფაქტურო ქარხნის 1000 მუშა. წესიერება არავის დაუტყდებოდა. **ვატერბურგი.** სახელმწიფო საბჭოს წევრებმა აირჩიეს: ბარონ კრონენს-ბერგი, შებერო, ოსტროვსკი, ველე-გევსკი, სტეფანე გოლდფელსკი, გრა-ფი სიგისმუნდ კელეზოვსკი.

პეტერბურგი. პეტერბურგის დე-პუტატი სააგენტო გარეშე საქმეთა სამინისტროსაგან შემდგომი ცნობები მიიღო: ხარბინში მუქდენიდან ჩამო-ვიდა გერმანიის კონსული. გერმანი-ის კონსულთან მოლაპარაკება ჰქო-ნდა რუსეთის კონსულს. რუსეთის კონსულმა გერმანიის კონსულს პრო-ტესტი გაუცხადა ამხანაგობა „ხარ-ბინის“ გერმანელ წევრების მოქმედე-ბის შესახებ. ამის გამო 23 სექტემბერ გერმანიის კონსულმა რუსეთისას წერილი მისწერა, გამოიძებნა დაამტ-კიცა, რომ ამხანაგობა „ხარბინის“ წევრებს უფლება არა აქვთ გერმა-ნიის მფარველობით ისარგებლონ, ამიტომ ჩემს ბრძანებით ქარხნიდან გერმანიის ღირსი ჩამოხსნეს. რუ-სეთის მთავრობამ ამხანაგობა „ხარ-ბინის“ გერმანელი წევრები სამარ-თალში მისცა. მათი საქმე გადაეცა გერმანიის კონსულს.

ოლქის სასამართლომ 25 მანე-თით დაჯარიმა გენერალ-მაიორ რუდენკის ცოლი. მხარედგმობდა პეტერბურგის სასამართლო პალატის თავმჯდომარის დეპუტატი შერუა-ცოფი.

პეტერბურგი. ოლქის სასამარ-თლომ გაიჩიო „ეგოსოლის“ რედა-ქტორის ნაფი-გეჭილის სირკინის საქმე. „ეგოსოლში“ დაბეჭდილი იყო წერილი ბელოსტაის აწიო-კების შესახებ. ამ წერილში აღმი-ნისტრაციამ ჯარის შეურაცყოფა და ყალბი ცნობების გავრცელება დაი-ხანა. სასამართლომ სირკინი 100 მანეთით დაჯარიმა. იმ შემთხვევაში თუ სირკინი ვერ შესძლებს ჯარისმის გადახდას, ერთი თვით სატუსალოში უნდა ჩაჯდეს.

მოსკოვი. ერობამ სახელმწიფო საბჭოს წევრად აირჩია მოყავის-სამხარო ერობის თავმჯდომარე ყუ-ბანის ყაზახთა ჯარის ხორუნი გრა-ფი უგაროვი.

ნოვოჩერკასკი. მემამულეებმა სა-ხელმწიფო საბჭოს წევრად აირჩიეს დონეცკი.

მინსკი. პოლიციამ მოკლა ცნო-ბილი ყაზახი იაკოვ უშაკოვი. უშა-კოვმა პოლიციას წინააღმდეგობა გაუწია. უშაკოვს თავის ბრბო ჰყა-ვიდა. ბრბოს წევრები მიიმალნენ.

ჩერნიოვოცი. სოფელ კორონეტკაში გაღიწვა 86 სახლი და წარუვადელი მოსავალი. ზარალი 137,000 მანეთს უდრის.

იალტა. ჩამოვიდა ოსმალეთის განსაკუთრებული საელჩო. საელჩოს მეთაურობს ოსმალეთის გარეშე სა-ქმეთა მინისტრი რიფატ-ფაშა. სა-ელჩოს ნავთსადგურში დაუხვდნენ ფლიგელ-ადიუტანტი პოლკოვნიკი დუმბაძე და პოლკოვნიკი ხრისტიანოვი. ნავთსადგურიდან საელჩო სასახლის ავტომობილებით კსან-დრაში წავიდა. საელჩო მოათავსეს საუფლისწულო სახლში.

ს. მ. ლ. მ. რ. ა. **პეტერბურგი.** დღე-ღამეში ავად გახდა 34, გარდაიცვალა 15, ავად არის 358 კაცი.

გოდნო. ავად გახდა 4 კაცი. **ნიკოპოლისკი.** 8—21 სექტემ-ბრამდის მარაში ავად გახდა 21, გარდაიცვალა 10 კაცი.

ს ა ღ ღ მ ი ს ლ

საზოგადოებრივი... ფართოდ გავრცედა თეატრის მძიმე კარგები, გამოფინებულნი და წელში გამართული კაბელდინერები ჩვეულებრივად წინ გადავლიდნენ მუქთა ხორბლის მიჩვეულ მაყურებელს, ელექტრონის ნახი სინათლე კრძალვით მოეფინებდა დიდ დარბაზს, საზოგადოება მძიმედ, დარბაზსივრედ დაეშვება სოსანისფერ ხავერდს გადკარულ სა-ვარძლებზე, იხილება ფარად და... სეზონიც დაიწყება...

სეზონის დასაწყისს თან მოჰყვება ახალ მსახიობების ავ-კარგინობის აღ-ნუსხვა, რეცენზენტების დავა, ჩვეუ-ლებრივი სათეატრო კარები, კული-სებში „შეთხზული ანეკდოტები და მოწონება ან გაიკცვა რეპერტუ-არისა...

ოპ, ღმერთო ჩემო, რეპერტუარი, რეპერტუარი... ჩვენი საზოგადოება თეატრის მო-

ყვარულია. და ამა, მიბრძანეთ, განა-ლიდი დანაშაული არ იქნებოდა ძვე-ლი, ბრწყინვალე ტრადიციების და-ლატი? ჰო, მე და ჩემი ღმერთმა, ღიდი დანაშაული იქნებოდა, მით უმეტეს, რომ თეატრისადმი ასეთი სი-ყვარულის თავისუფლად შეუძლიან ჩვენი ცხოვრების სიკრიველე შეა-სოს და ერთი წუთით უკუ აქციოს მოქალაქის განცდიდან მძიმე ფიქრები და გაცრუებული იმედები...

ზოგიერთი პოლიტიკოსი, — იქვე, თეატრთან რომ პოლიტიკოსია—ჩვენს დაქინება — უთავბოლოებაში თეატრი-სათვის მეტად კარგ ამინდს ჰმდებს: საზოგადოებრივი უკულობელი ქეშმარი-ტება, რომ ცხოვრებაში სხვა და სხვა გზის ძებნით დაქინებული და დასწრულბული საზოგადოება მეტად გულუხვად უმსაბინდლებს ყოველ გვარ გასართობს და წარმოადგენს...

და თეატრის კასას ხომ მეტიც არა უნდა-რა, გამარჯვებას დღესასწაუ-ლობს... გამარჯვებაზე დიდმარხვის შემდეგ ებნასათ, — სეზონი მაშინ სრულდება ხოლმე საერთოდ, დღეს დღერბითი კი, ჩვენის აზრით, დრამატული სა-ზოგადოების გამგებმა, რეისორი, თვით უჩინარი სცენის მუშაც კი დამდეგად ჩაფიქრებული და ყველაფერს ითვალისწინებს უმეტესად: მზად არის ყველაფერი? კარგად არის შე-დგენილი რეპერტუარი? დაიმსახურე-ბენ თუ არა საზოგადოების თანა-გაქმნაბას ჩვენი თეატრის ახალი სე-ლონის ჩამდგმელნი? აუღებს თუ არა ახლოს ახალი რეისორი საიდუმლოე-ბით მოკულ გემოვნებას მაყურე-ბლისა? შესაფერია თუ არა დეკორა-ციები?

როგორც ჰმდებთ გამოსაცნობი და საერთოდ თეატრისადმი. აღამიანს გემოვნება, მისი მოთხოვნილება ხომ მიუწოდებოდა... დასაქმავიფილებელ საშუალება-კი მცირეა, ძლიერ მცირეა...

ჩვეულებრივ ინტელიგენტურ შაბ-ლონს რომ გავყვით, დრამა უნდა გვარწმუნდეს, რომ ოდენ კულტურა-სა და გრძნობა ფაქტის მაყურე-ბელს ტლანქი, იაფ-ფასიანი ფეხქუ-ბი, მყვიროა „პეტროპოლი“ პოზა მხ-მლოდ ზოზოს მოქვედის. მაგრამ ეს ხე-შალონური მსჯელობაა? ნამდვი-ლად კი ისეთი სერიო-გასართობი რეპერტუარია „საზოგადოებრივი კი-ნობა“, რომელიც „humor sapiens“-ის ღონიერსა და კარგ ჯიშს ბუღად აქცევს, ქალს კი ქალურს სინაზეს უკარგავს, ასეთი სერიო განუსაზღ-ვრელ აღტაცებას იწვევს საზოგადოე-

ბის გარეგნობით კულტუროსანსა და ფორმალურად განათლებულს წვე-რებში. მხელია მოცანა. მაყურებელი თავმოკლევითი გაურბის სცენის კლა-სიკებს-ბუმბერაზებს და ავადმყოფუ-რის ღონიერით უკუქრის ჩვენის დროის ნეგრასტინიულ რეპერტუარის პისას... მაგრამ დახე თავის შერცხვენას: არის ისეთი ტაროსიკ, როცა ვერავი-თარის ხრიკით ველარ გეიტყულებს მოქალაქს თეატრში, რაც განუწყვე-ტელი შარშან ხდებოდა ჩვენ თეატრ-ში. სწორედ გაითვალისწინა და აღარ იწამებენ ფაქტს მელმომენსას, მაღალ ფარდებიან რომ ჩამოვიღოთ სიტყვა: ამ დროს თეატრის კასას, თეატრის მეს-ვეურნი მხოლოდ ზარალს სთვლიან...

იმედ ვიქონიოთ, რომ ახალ დასსა და ჩვენი თეატრის მსგეფურთ ასცდე-ბათ ასეთი მწარე ფილა. მრავალი სა-ბუთი გვიმტკიცებს ამ იმედს. სხვათა შორის. შარშანდღმა გამოცდილებამ უნდა გამოაფხიზლოს, ვგონებ, დრა-მატიულ საზოგადოების გამგებმა... მართალია, მწელი აღსანი მსავია მაყუ-რებელთა ყველა მოთხოვნილება: მა-თემატიკურის ფორმულებით ახლო ვერ გაეკარები ამ მოთხოვნილებებს; მაგრამ ცოტა მეტი სიხიზნე, ცო-ტაც უნაზიანობა, ცოტაც—სიყვარუ-ლი საქონისადმი, და უძლველი დაიძ-მეფა! თუ ეს ღირსეულობა არ აქვთ, მა-რალს უღდაან სათავეში ამ საქმეს?

დასასრულ, იმედიაანდ უნდა გვუ-ქეროდეთ რეისორთა გამოცდილე-ბას, რომელთაც უნდა ერთად მო-თავსონ, შეარიგონ მრავალი მი-მართულება სასცენო ხელოვნებაში და მით აღლო აუღონ მაყურე-ბელთ. ექვს გარეშე, ყოველ ახალ სელონს, მიმდინარეობას ხელოვ-ნებაში სრული უფლება აქვს არსე-ობისა. მაგრამ თვითველი მათგანი ერთფეროვან, სულოვრად მქიდრად მკავი ძირფეულ წრით საზრდობას. ხელოვნების სელონთა ასეთი ბუნე-ბრივი დიფერენციაციის და ცალკე მი-მართულების საკუთარი თეატრი მხო-ლოდ დიდ ცენტრებში არსებობს. ასეთი განსაზღვრა ყოველდ შემუშე-ბელთა პროცესის ციში, სადაც ნაკულ-ბი საზოგადოება: რამდენიმე თეატრი ვერ გაუძლებს სეზონს! ერთი სეო-ლონის გამგებმა კი ჩვენს სცენაზე სრუ-ლად განდევნის საზოგადოების იმ ნა-წილს, რომელიც გერა ქმავიფილდე-ბა არსებულ ხელოვნებით. ქრელი რე-პერტუარი—აი, ერთადერთი გამოსა-ვალი ამ გაქირვებულ მდგომარეობი-დან. დრამატიულმა საზოგადოებამ და რეისორმა აუცილებლათ ამას უნდა მიაციონ ყურადღება და რეპერტუ-

არში სიმბოლიური პიესა რეალურს დრამას გვერდში ამოუყვონ. მხოლოდ ერთში ვიქნეულობთ: შესძლებენ მსახიობები მაყურებელთა გატაცებას? როდესაც აღამიანი თე-ატრში მხოლოდ იმიტომ შედის, რომ იდგომან რეიერით კავშირი გადო-ყაროს, მაშინ აღარავითარი აღმფრე-ნა მსახიობის აღარ მოქმედებს მასზე, გულს ვერ აუჩუყებს თამაშით და თა-ვისთან ერთად ვერ აკვნეს-აიციებს. სიმბე-დაწყვეტილ ქნარს თვით დახე-ლოვნებულთა შემუსიკეც ვერ ამოაღე-ბინებს ხმას!

შესძლებენ მსახიობნი მაყურებელ-თა გატაცებას? სეზონი დაიწყება და ჩვენც დავი-ნახავთ!.. **ძველი ნაცნობი.**

ახალი აზგაპი

ქართული სკოლა. კუკის მცხოვრებთა ღალადა გასკრა და, როგორც გავიგეთ, ქალაქის სკო-ლებს კომისიას განუზრახავს კუკი-ში დააარსოს მეათე ქართული სკო-ლა.

საქართველოს საქსარხო-სის რეფორმა. „ქაპს“-ს პეტერ-ბურგიდან დეპუტატი ატყობინებენ: „სინოდის სამეურნეო ნაწილმა სი-ნოდის უკვე წარუდგინა საქათვე-ლოს საეგზარხოზოს რეორგანიზა-ციისთვის საჭირო ხარჯთ-აღრიცხვა. სამეურნეო ნაწილის სიტყვით, სი-ნოდის ამ ქადა შეუძლიან ამ რე-ფორმის მოხდენა, ამისთვის ფულცი არის, ასე რომ საჭირო აღარ არის სახელმწიფო ხაზნის დახმარება“. როგორც ვიცით, სინოდს გადა-წყვეტილი აქვს ეგზარხოზოს ადგი-ლი მოსპოს და იმის ნაცვლად რამ-დენიმე ეპისკოპოსი დანიშნოს.

ვადის გადაღება. ბელგის უსახელო საზოგადოებამ თავისი გაი-ტანა და ნაძალადეგად ელექტრონის გზის გაყვანის ვადა ორი წლით კო-დეგ გადაადგინა ქალაქს. გადაიღო აგრეთვე ავტოსის ქუჩაზე ელმტ-რონის ძალის შემოღების ვადა. ავ-ტოსის ქუჩის რკინის გზა სულ უზა-ტრონად არის მიტოვებული და ასე-ვე ექნება აღბად შემდგომად. ვა-გონებს ავგონებენ, ცხენები უფარ-გისია, ლიანდაგი გაფუჭებული და სხვა.

მთელის ბუნების ღალადა ჩვენც ჩავაფიქრა ყველანი. რად გავხდეთ თით საღირსები, საგმობნი, ვასაქლავნი; რად დავჩრეთ სხვებზე უკანა აზრით, შევენებით ქებულნი! როგორღაც გვერთობრება, რომ ვიყვნეთ გამოკლებულნი; შეგვშენის დედამიწაზე ვეყუდნეთ ჩირქ-მოცხებულნი?!

ი ა ღ ღ მ ი ს ლ **კარგია, დარბაისელნი,** თქვენი რჩევა და თათბირი— მეც წაივითხე წერილში რისკ მოსთქვამს ბარის საყვარი. ბევრი ავიღე-დავიღე, ფიქრი ამეძრა სამ პარი: ეხლავე გეტყვით იმასაც რას, რაზე ვფიქრობ, როგორა, რას ნიშნავს წითელი კვერცხი, ვინაც ჩე,წ შემოგვიგორა; ეგ კაცთა მოგონილია თავის ცხოვრების წამლად, ბევრია საწყლობაში გადატყუული ნაცრად; სხვა ფუფუნებას განიცდის, ტანჯვა-ვაგების ნაცვლად. კიდევ ეს გარემოება მზადებს შურსა და მტრობასა— ერთი მგელია კაცთ შორის, მეორე უწევს ცხვრობას. ეხლა თქვენ გითხვით, მითხვით, მგელი მოიშლის მგლობასა? მე აქეთ თვალს ვადევნებ კაცთა გნებათა ღელვასა— ისე ვცნობ კაცის ბუნებას, როგორაც ღრუბელთ ელვასა.

მეცნიერ **ეგ მართალია, ბატონო,** ვიდრემდის სხვარი ცხვარია... ან უნდა მგელი მოიშოს ან სხვარი გააცალია. ერთად იმათი ცხოვრება მეტად შეუძლო არი, ან ძალდი უნდა რამდენიც ფარაში თხა და ცხვარია.

შინაგან საქმეთა მინისტრის **ცირკულარი.** „ქაპს“-ს სი-ტყუთ, შინაგან საქმეთა მინისტრს გუბერნატორებსა და ქალაქის დაუზრახავა, სადაც ნათქვამა: სამი-ნის ჯრო უყურადღებოდ დასტოვებს თავდა-ზნაურთა საკრებულოების და კერძოდ თავდა-ზნაურების შუამდ-გომლობას იმის შესახებ, რომ „ნე-ლომეკები“-ს გადახდევინება ღრო-ბით გადაიდოს. ამიტომ მინისტრი გუბერნატორებს ავალბებს, ამისთანა შუამდგომლობებს ნუ მიიღებთ და სამინისტროში ნუ გამოგზავნიოთ.

სააზონიმენტო ბილეთები. აქამდე ტრამვაზე ერთი სააზონი-მენტო ბილეთით სარგებლობა არა-ვის შეუძლია. გარდა აზონიმენტის პატრონისა. ქალაქის გამგეობის გან-კარგულებით, უსახელო საზოგადო-ების ღირქტორმა კონდუქტორებს აცნობა, რომ აზონიმენტის ბილე-თით ყველას შეუძლიან სარგებლო-ბა და თქვენ ხელს ნუ შეუშლითო.

შავი ქვის მრეწველთა კრე-ბა. როგორც დეპუტატი სააგენტო გადმოგვცემს, მთავრობას ნება დაუ-რთავს ოქტომბრის პირველ რიცხვე-ბში ქუთაისში მოხდეს შორაპნის შავი ქვის მრეწველთა მე-12 კრება.

წილდარი ნუხაში. ნილდარ-სა და წილდარს ნუხაშიაც დიდი ზარა-ლი მიუყვებოდა. ბევრი სახლი დაუ-ქცევია, ხილები წაუღია, გზები გაუ-ფუჭებია.

მეორე კორპუსის უფროსი. კავკასიის ჯარის მეორე კორპუსის უფროსად დაინიშნა გენ. მიშლავე-სკი.

ყაზახები. როგორც „ზაქ.“ გადმოგვცემს, კახეთიდან მომავლის, გუბერნიის მარშლის მოადგილეს თავ. პ. თუმანიშვილის ეტლს ორ-ხევის მახლობლად შეიღი შეიარაღე-ბული თათარი შემოაშვევია და ფუ-ლი მოუთხოვინა. მაგრამ შეერე, რო-ცა უკითხავთ ვინაობა, ბოდიში მოუ-ხდიათ და ფულის დაბრუნებაც გა-ნუზრახეთ, მაგრამ თავ. თუმანი-შვილს აღარ გამოუერთმევი.

მოწაფეების ექსკურსია. შა-ბათს, 26 სექტემბერს, დილის 9 სა-ათზე—ქართული გიმნაზიის მეორე

მთავი პრეტორი

ბარს შეეთავლა მთებისთვის უცხო რომ ერთი ქართული, მაშინ როს მთების ანდაფი ღრმა ფიქრში იყო გართული. რასა ფიქრობდნენ, ვინ იცის, მსურთ დაგებულნათ წართმეული, თუ ცაში ასასვლელად სურდათ გაგებთ მთეთული?! ორმა გორაკმა ითავა ამცნონ მთებს ნება ბარისა, იმათ აუწყეს ყოველი ქვედიდან დანაბარისა. მთების შიკრიკებს გადასცეს ახალი მცნება დილით, ორბსა და არწივს წერილი გულ-მკერდზე გადუქლიდა. ბარს შეეთავლა მთებისთვის: „მთაო, ერთობას სცედილი, ჩვენ კი ერთმანეთს შორისა გაესდეთ ერთობის ხილია; უწყოდეთ ბედნიერ-ყოფა ამ მოძღვრებაზე ჰყიდა; ბარად სუსტსა და ძლიერსა ხელი-ხელს ჩაუქლიდა. მგელი ვერ ჰმდებს მგლობასა, ეხლა კრავივით მშვიდიო. ცხვარი სძოვს ბალახს უშიშრად, სწამს ვერ უმტერებს ფლიდა და კატას—თავების მტერსა— ყველგ ევევნი ჰყიდა. ერთობის გზაზე ვიაროთ, კერძობის გზა ფინია“. შიკრიკთა ფრთები გალესეს; გაეკრნენ მკერდსა ცისასა, ხეები, მთები გადავლეს, ნაპრალებს აჰყენენ კლდისასა. ხარბად ჰყნოსდნენ პარსა ღალსა, მაღალის მთისასა. ჯერ იალბუხსა მიჰმართეს,

*) ამ პოემის პირველი ნაშეგარი დაი-ბეჭდა ქუთაისში „მთაწველი“-ში. მრავან მუდგნე ნაშეგარი მკითხველთათვის გაუ-ყვარი იქნებოდა, ამიტომ ვმეჭვადთ ხტულია.

წერილს მიართვენ იმასა, როგორცა მამას მთებისს თეირის თმა-წვერით მკობილსა, ის თავად შეატყობინებს ყოველსა თავის მობილსა— მთებსა, გორაკებს, ქანჩახებს, გარემოს შემოწყობილსა. გაიჭრათა. მთებს სძინავთ. მდრი მზე არ ამოსულიყო: მაღლი ნაძვანევი ღვთის-მიერ ქვეყნად არ ჩამოსულიყო. ყვავილებს ისევ ეძინათ, თავები ეღოთ ერთად— ანგელოზებსა მიწისა— და ძმებსა გვერდის-გვერდიდა. პარის ნაკეთი უცხო რამ თავს დასტრიალებთ ღმერთად. მე ვნახე ძმობა მათ შორის უმწიკლო, როგორც ღალია, ერთს ვერ შეენიშნე სიძულე და შურიანი თვლია... დაქნობა ყვავილებისა ღმერთო, რა დიდი ბრალია! მაღლი სდევს იმათ მოსვლასა, წასვლაშიც მაღლი ჩაჰყვება— განისვენებენ მიწაში, როს აღგებიან,—აჰყვება. თვლით ნანახი სიწმინდე ჰნათლავს ბოროტ ფიქრთ კრებასა, სულს ესხურება იაზმა, ქორთავან იგრძნობ შეებას. მულამ ერთს ფერზე არიან. ჰგომბ, თუ შეასხამ ქებას. და მე როს ვუშვარ, მუჭურვლი ესეამ უკვდავების წყაროსა. დილით, არ აქვს საზღვარი ჩემს ქეიფს სანეტაროსა. უბე მესვება მაღლით, ესეცდილობ არ დამეღვაროსა... დასძინებოდა ღეკებასაც, კლდის წარაფებში ყურბდნენ. არა სწუნობენ საწოლსა, თვის ბინას არა ურჩობდნენ; არ სძინავ შურთსა, უსტვენდა ჯიხვების კვალზე მაღლი, არ უამბნია აბრისთვის

თავის თავ-გადასავალი, მთა არის მისი სამოთხე, დილით მზე ამომავალი და საღვტრები ჯიხვების,— იმათი ჩამონავალი; არ ჰყოფნის სასაცილოდა სთველ-ზაფხულ გადმოამავალი გუნდები წერებისა შიშ-ზარბანი, მყიფანი, მომთაბარეო ბუნება, ტანი წლიკი და მცოვანი. არ დაეძინათ ჩანჩქრებსა: მარგალიტებად ცვიონდენ მაღლიდან გადმოქუხარნი ძირს ჯურღმულებში შხიონდენ. მთათ ნებიერი—ნაივი მოსიწინებდა ჩუმად და კლდებს დაეჩაგებულსა ტანზე ესმოდა ღუმლად. ვერ მოაშორა სიყვითლე და მურიმრავალ-წლოვანი შემეკობილებსა ხავსთა, არ უნახიათ მყოფანი; ტახტად უდგანან იალბუხს, ზედა ზის გმირი მხცივანი; მულამ ყალიონს აბოლებს, დაჩრდილულია ბოლოთა. თავს მუზარადი ადგია გადღვსილი თოვლითა. არც იმას დასძინებია სულა ფიქრობდა წუხელა, წერილი ბართ მიძღვნილი მოება როგორც აწოხებო. წერილის აზრი წონა, თანაც განსაზრა ყოველი, მრავალ წლის გამოცდილებით საბრალო წუთისოფელი. დაბანდის პირსა იწმენდა თეთრის, წინაშეა ნისლითა. არა სცხრებადა გონება, თან ბარში იყო ფიქრობა. პირ-დაბანდოდა უფროსმა დასცქირა მთების ღაშქარსა, უამს რომ ჰმდებს ღინჯად დაჯარებულსა ამქარსა. მარცხნივ გაჰსქქერდა, მარჯვნიდან

ესმა საღამი, თავაზა— ჰმდებს წინ აჰყულებინ მყინვარ, ბორბალა, სტროზა,*) ყველა აჯკ-რში ჩამჯდარი, პირებიც მოელამაზა. საღამზე იხდის ბოდიშსა, პირი არც იმან დარაზა. ეს უკვირს მხოლოდ იალბუხს: სცოცხლობს რამდენი ხანია, არ მოსწრება ჯერ ამას, კარს მოსდგომოდენ ძმანია. სხვა მთებიც იდგნენ ტატანად, ვით ბატონის წინ ყმანია; ეტყობათ არ ასვენებდით იმათაც გულის თქმანია. გახილულ-გამოხილული სიერეს სტრის იმა ტანია, უმძიმეს, თუც არ ემძიმება მიწას გმირების ჯანია... სახე ზოგისა საზარო რაღაცას მოუჯლანია. ვეუკაცსა ჰმვენის მულამა წყლული სახეზე ჩნეული, არა მკლვედმა ჰრილობით, ხაზები მთების სხეული. უკვირს იალბუხს მთათ მოსვლა, სდუმს, ვერა უთქვამს ჯერობით; ელრებმა თავად დაიწყეს პირ და პირ, არა ფერობით: „ნუ გიკვირს, ჩვენო უფროსო, ჩვენი აქ მოსვლა უცებია: საქმეა საყურადღებო, ფიქრი ფიქრს მინატყულები. ხმა ერთობისა შავგესმა გამოგზავნილი ბართა, ბალახნი, ტყე და ღოღებნი იმსკვალვის ამა მკვალთა; ქარნი, არწივნი, ყორხები,— ენებ გაჩვენა თვლითა— ისინიც ერთობისათვის თითქმის არან ძალითა, ჰაერიც ამას გასძახის ვარსკვლავებს ნიავ ქართა. მგლებიც ერთობას ღმუიან იგბსითად, თავის ჯარითა.

*) მთებია კავკასიაში.

ი ა ღ ღ მ ი ს ლ **მე ისიც ბევრჯელა ენახე,** რომ კრავსა სცემდეს კრავია. ცხვარს მტრალა მგელი არა ჰყავს, ბევრჯელ თავისი თავია. მასსადამე ბუნებაც თავად ცხვრებისაც აფია... საფიქრებელიც ესაა, პირველი საკითხავია. სპროზავ, შენაც წარმოსთქვი კამათის გასარკვევად!

ს ა ღ ღ მ ი ს ლ **რამდენი ჯიხვი ჯიხვისგან** ნაცემი ჩადგა ხევიდა, გადაღებული კლდეზდა, გულს დამსობია ეკლად. „მართალი არის, მართალი!“ ბორბალადა სთქვა ხელდა... მან როდი დაიგვიანა კვერისა დასაყვრალა... **ი ა ღ ღ მ ი ს ლ** **ჰო და განავარძოთ თათბირი,** უფალი გვეყვანდესტ მცველად: დიდა, ბუნება კაცების არის სხვა და სხვა ჯუთრისა, როგორც ცხოვრების პირობა ერთი-მეორეს უდრისა. ენებათა ღელავიც დილით, ხომ უწყით, კაცთა შორისა— ეს არის აპრევ-დამრევი უსწოროსი და სწოროსი. იქ ბოსტანს რა ახვირებს, იქა დინგი სთხრის ღორისა. ამიტომ აღამიანნი ბოსტანებს ავლებენ ღობესა და ნათესიან ადგილებს. ვაშორებენ ღორებსა. რომელიც ანგრევს სიმარგეს იმასა სცემენ ტარებასა. აღამიანნი თავის თავს დღესა, ხვალე თუ გვიანა მოუქმენიან წამალსა, რამაც კი დაიზინა— კაცთა სიერთო ცხოვრება მათი ძმობა და ერთობა.

ნერ ტავგელტ-ი იწონებს კონსულ ბაუმბერგის გაბედილ მოქმედებას, რადგან ხარბი ჩინეთის სამფლობელოა და რუსეთს იქ საქმე არა აქვს.

რუს. სოფო-ს კორესპონდენტისთვის უთქმელ რუსეთის გარეშე საქმეთა სამინისტროში:

— ხარბის ინციდენტმა მეტად შეაწუხა და დააფიქრა რუსეთის მმართველი წრეები, მით უმეტეს, რომ რუსის სასამართლოს პოქალის რუსეთის კანონიერად მოქმედებით, რუსის დიპლომატიკაში ბევრი თხოვლობს, რომ გერმანიის კონსული ბაუმბერგის კონსულად აღარ გიცნოთ, მაგრამ ეს მოთხოვნა, არა მგონია, განხორციელდეს, რადგან ჩვენს სამინისტროს არა მხოლოდ ურთიერთობის გამწვავება გერმანიის-თან, იმედია, რომ ეს სამწუხარო ინციდენტი დიპლომატიურ მოლაპარაკების საშუალებით გათავისუფლდება და რომ იგი არ შეაჩერებს რუსეთ-გერმანიის ურთიერთობებს.

სულ სხვა თვალთი უყურებენ თურმე საქმეს გერმანიის საელჩოში პეტერბურგში. იქ უთქვამთ იმავ კორესპონდენტისთვის:

— რაღა თქვა უნდა, მეტად სამწუხაროა დაფიქრა ხარბის ინციდენტი, მაგრამ ჩვენს კონსულს ბაუმბერგის-ს სულ ტყუილად სდებენ ბრალს. რუსულ ოფიციალურ ცნობებიდანაც სჩანს, რომ მას მშვიდობიანად უნდად საქმის გათავისუფლება, და თუ მარცხ იხვე შეტაკება მოხდა, ეს იმისი ბრალი აღარაა.

ამ საქმეში თავი აუშალა მრავალ რთულ დიპლომატიურ და იურიდიულ საკითხებს, რომლებიც გადამწყვეტის ბევრი დრო დასჭირდება. ამ ინციდენტის კარგად გამოაძიებინებს გერმანიის ელჩი და მაინც ყველაფერი როგორ და სწორედ გამოიკვლევა. ბაუმბერგის მხოლოდ დროებით ასრულებს კონსულის თანამდებობას. ამ ინციდენტის ტყუილად ახილავს იმედია, რომ იგი დიპლომატიურ მოლაპარაკების საშუალებით გადაწყვეტენ.

გერმანიის პოლიტიკა შორეულ აღმოსავლეთში.

შორეულ აღმოსავლეთის საქმეთა მცოდნე ბ. ნ. პოპოვმა „რუსეთის ველამოსტი“-ში საინტერესო წერილი უძღვნა ხარბის ინციდენტსა და საზოგადოთ გერმანიის პოლიტიკას. იგი სწერს:

„კონფლიქტი რუსის სასამართლოსა და პოლიციის წარმომადგენელთა და გერმანიის კონსულს შორის ხარბში არ უნდა გეგონოთ მოულოდნელად, რადგან გერმანია ბოლოს დროს ძლიერ გაბედულად და თამაშად იქცევა შორეულ აღმოსავლეთში. მისი პოლიტიკა მარტო რუსეთს როდეს აწუხებს, მან დაფიქრა აგრეთვე სხვა დიდი სახელმწიფოებიც: ინგლისი, იაპონია და შეერთებული შტატები. ციანდაოს (ნავთსადგურთა წყნარ ოკეანის პირად, გერმანიის კოლონიაში—კიო-ჩი-აოში) დაპყრობის შემდეგ გერმანია მუდამ ცდილობდა თავის გავლენის გაძლიერებას როგორც შანაი-დუნის ნახევარ კუნძულზე, (კიო-ჩი-აოში) და ნახევარ კუნძულზე მდებარეობს) ისე მთელს ჩინეთში. იგი ბევრად და დაღვებით აწარმოებს პოლიტიკას და ნიადაგ არწმუნებს ჩინეთის მთავრობას, როგორც სიტყვით, ისე საქმით, რომ გერმანია იქით მდღავი სახელმწიფოა, რომ სხვა სახელმწიფოები არაფერია იმისთანაო. გერმანიის გავლენა ჩინეთში იმდენად გაძლიერდა, რომ ინგლისი და შეერთებული შტატები დეფიქტდნენ, მეტადე მას შემდეგ, როდესაც ჩინეთმა გერმანიის მიმართ ტიან-ძინის რკინის გზის აშენება. შტატებმა და ინგლისმა მთელი თავიანთი დიპლომატიური ხელოვნება მოიხმარეს, რომ ჩინეთს გერმანიისაგან არ ესესხა ფული ბანკო-კანტონის რკინის გზის ასაშენებლად და კიდევც ჩინეთის მის საქმე, მაგრამ ამ მარცხმა მისცა გერმანიის გერმანიის მდგომარე-

ობა შორეულ აღმოსავლეთში. ჩინეთთან მან კარგი ხეობიანი სავაჭრო ხელშეკრულება აქვს დადებული. მისი სავაჭრო ფლოტი თან და თან მრავლდება და აღიერებს მის ვაჭრობის სახელს ჩინეთის ზღვებში. ტიანძინ-ნანკინის ახალი რკინის გზა, რომელიც მკიდრად დასახლებულ პროვინციებზე გაივლის, უფრო გაძლიერებს გერმანიის გავლენას, რადგან ეს გზა გაავრცელებს გერმანიის სავაჭროს. ამავე მოსაზრებით გერმანიამ ძლიერ გააუმჯობესა თავისი ნავთსადგური ციანდაოში და იმედს აქვს, რომ ეს ნავთსადგური აჯობებს ჩინეთსა და შანაის ნავთსადგურებსა.

გერმანიის არ აფიქრებდა მანჯუ-რიას. თავდაპირველად იგი შეეცადა იაპონიასთან დამეგობრებას და მარტოაც ისე დაუახლოვდა „იამო-მავლ მზის ქვეყანას“, რომ ინგლისურმა პრესამ უსაყვედურა იაპონიის მთავრობას, გერმანიის აგრესიული პოლიტიკას უწყობთ ხელსაო. მანჯურიას გერმანია ინტრიგებს ეწევა რუსეთის წინააღმდეგ; მის გავლენით ჩინეთიც ძლიერ გათამამდა და მეტად კადნიერად ეცევიან რუსეთს. გერმანიის კონსულები ხარბისა და ხაილარში არაფრად ავლენენ რუსის მოხელეების მიერ მოწყობილ საქალაქო თვითმმართველობის საბჭოებს. გერმანიის გავლენით ჩინეთმა მოინდომა აღმოსავლეთ-ჩინეთის რკინის გზის გამოყენება რუსეთისგან, მოითხოვა ამ გზიდან რუსის ჯარისკცების განდევნა და გზის უფროსად სამხედრო პირების მაგივრად სამოქალაქო პირების დანიშვნა. ციანდაოს, გერმანიისგან გავლენით ჩინეთის მთავრობამ გაიმტკიცა რუსეთის ელჩს, რომ იგი აღარ განახლებს იმ ხელშეკრულებას, რომელიც 1881 წელს იყო დადებული პეტერბურგში რუსეთსა და ჩინეთს შორის და რომელსაც ვადა მომავალ 1911 წელს გაუვა.

13 სექტემბერს ხარბში მომხდარი ინციდენტი მარტო შემთხვევით არ აღსდება. გერმანია ყველგან დიდს მოეჭირებით მოქმედებს. მის მთავრობას კარგად ესმის, რომ ამ ეპოქა რუსეთს, გინდ შლორცის მიმართოს, არ შეუძლიან თავის სახელისა და ინტერესების დაცვა. რჩება გერმანიამ ამ მოკლე ხანში კიდევ ბევრი უსიამოვნება მოგვაცენოს შორეულ აღმოსავლეთში, მით უმეტეს რომ რუსეთი თითქმის განმარტებულია იქა. იაპონია, როგორც ჩანს, ცდილობს ჩინეთისა და რუსეთის წყაღებას. ინგლისი იაპონიის მოკავშირეა და ამიტომ ჯერ ხმას ვერ იღებს. საფრანგეთს საკუთარი ინტერესები და დარღვება აქვს ტონკინსა და სამხრეთ ჩინეთში და ამიტომ არ შეუძლიან თავის მოკავშირე რუსეთის შეგონ. გერმანიამ ისარგებლა ამით და რუსეთი ზნეობრივად დაამარცხა ჩინეთსა და ინგლისს, რასაც მისთვის დიდი მნიშვნელობა აქვს. როგორც ეტყობა, რუსეთის მთავრობა იძულებული იქნება ამ საქმეში დაუთმოს გერმანიის, ხოლო ეს დამოზა უფრო უარესად გაიტყვის სახელს რუსეთის შორეულ აღმოსავლეთში.

რუსეთი

— დახმარება. შინაგან საქმეთა სამინისტრომ უკვე შეიმუშავა კანონპროექტი, რომლითაც ქალაქებს ორი წლით, კიდევ უნდა ძლიერ დახმარება პოლიციის შესახება. როგორც კანონპროექტის განსამარტებელ ცნობებიდან სჩანს ქალაქები ფინანსური მდგომარეობა ძალიან დაკვირვებულია. ამ უკანასკნელ წლებში ქალაქებს დიდ-ძალი ვალი ბუღიათ. რუსეთში მარტო 9 ქალაქი ყოფილა ისეთი, რომლებსაც ვალი არა ჰქონიათ და ცოტად თუ ბევრად რიგთანაა აწარმოებენ თავიანთ საქმეებს. დანარჩენებს საქმე კი უკიდურესობამდე მისულია.

— ქაშაუზი შეშლა. ამ რამდენიმე წლის წინად ვარშავის სამხედრო სასამართლომ სიკვდილით დასჯა გადაუწყვიტა ვინც იან ლანგეს. როგორც ლანგეს დახმარება წყევნიანთ, ვარშა ქაშაუზი შეშლა. ლანგეს საავადმყოფოში გაუგზავ-

ნიათ, ექიმებს შეუმოწმებიათ, რომ ლანგეს მართლაც ქაშაუზი შეშლილა.

— გაუნათლებლობის შედეგი. „რუსი“ ტამბაყიდან დეპუტატი ატყობინებენ: ბორისოვსკის მაზრაში გლეხებმა მოკლეს ერთი გლეხი: კუდანი იყო, შიდა-მიანეს და შინაურ პირუტყვს უღოცავე და აქლავდა.

— ტოლმაჩევი და ებრაელები. ოდესღაც გერაქებს ოდესის გრაფიანა-ნიკ ტოლმაჩევისთვის მიუბარებოთ, ნება მოგვცეთ, რომ უფროსი რაბინის არჩევის მოგახდინოთ. საქმე იმაშია, რომ ამას წინად ტოლმაჩევა ებრაელებს ნება აქვს მისცეს უფროსი რაბინი აფრიხათ და თვითონ დანიშნა რაბინი. ტოლმაჩევის მიერ დანიშნული რაბინი ცოტა არ იყოს მოღალატე აღმოჩენილა. ამ რაბინს პეტერბურგში სტოლინიანისთვის დეპუტატი გაუგზავნია, ებრაელები უკანონოდ მოქმედებდა. რაში გამოიხატება ეს უკანონო მოქმედება, არაფერ იცის. აი ეს არის მიზეზი, რომ ებრაელები რაბინის არჩევისას თხოულობენ. ტოლმაჩევი ებრაელებისთვის უთქვამს, მე არჩევნების მომხრე არა ვარ და თუ ჩემ მიერ დანიშნული რაბინი არ ვარაგა, სხვას დანიშნავ. თუ მინც და მინც ვინადა, რომ არჩევის დანიშნა, ესაა რომ სახელმწიფო სათაბოროს დეპუტატის არჩევისა, იქ დამნიშნავთ, რომ თქვენ მთავრობას ენდობთ, და რეგულირებენ არა ხართ ე. ი. ჩვენებურად რომ ვთქვათ, მემარცხენებს წუ მისცემთ ხმას, „ქმშარბი რუსი“ აირჩიეთ.

— ავადმყოფობა ზღაძაღულობა. სახმრეთ-აღმოსავლეთის რკინის გზების უფროსად გლეხობიან უფროსისთვის, რომელიც ავად გახდა, მიუწერია: „ესაა რკინის გზებზე ბევრი სახეობა გავსეს. ამიტომ ავად გახდეს სასტიკად აღიარებულია“ (გოლ. მის.).

— ეპისკოპოსი გერმანიის უკანასკნელ ბრძანება. საარქივოს „სლონი“ ეპისკოპოს გერმანიის თავის ეპარქიის ბლაღოჩინებისთვის მიუწერია, სასტიკად აღმწიფოვალურა, რომ მღვდლები და მღვდელმთავრები ქალაქებში არ დადიან, ამის ნება-რთვა მხოლოდ უკიდურეს შემთხვევებში მიეცეთ. საქმე იმაშია, რომ მღვდლები, როდესაც საარქივოში ჩამოდიან, გზებების კორუპციონერებს აცნობდნენ ეპისკოპოს გერმანიის „მოღვაწეობას“. როგორც სჩანს, ეპისკოპოსი მარტო უკანასკნელ მღვდლებს ქალაქში სთარბებს, რაში მათ საშუალება არ მისცეს კორესპონდენტებს ელჩაპარკენ. საინტერესო ის არის, რომ ეპისკოპოსი გერმანიის საჯაროდ მღვდლებს ქალაქებს ეხმარს და ამასთან ისეთებს, რომლებიც რიგან იყავი კი არ იყავნ (ჩინი).

— დაპატიმრება. „ტიმის“ ვენიჭები (კანადა), დეპუტატი ატყობინებენ, დაპატიმრებულ ფინანსისტის მოხელედ ნაყოფი იქნებ ვარაო. ვარაო ამ რამდენიმე წლის წინად \$50,000 მანეთი გაიტაცა და სალად გაქაჩა. ზუსტად პოლიცია დიდი ხანია დამებს ვარაო.

— სიკვდილით დასჯა. სიკვდილით დასჯა გადაწყვიტა აქეთ: ვილნო 3, ხარკოვი 2, პეტერბურგში 3, უფაში 1, ტამბოვი 1 კაცს; სიკვდილით დასაჯეს: ხარკოვი 3, პეტერბურგში 3, უფაში 1, სარატოვი 2 კაცი.

— მშვიდობიანობის ახალი კონფერენცია. სახელმწიფო სათაბოროს ზოგერთ დეპუტატს სიტყვით გარეშე საქმეთა მინისტრა შეუმუშავებია და მოკლე ხანში სახელმწიფოს დეპუტატებმა ნოტა. ნოტაში ნათქვამია, საბოროთა ამ წელიწადში მოეწიფათ მშვიდობიანობის კონფერენცია. კონფერენცია უნდა გადაწყვიტოს საკითხი სახელმწიფოების შეიარაღების შეტყუების შესახებ. რუსეთის გარეშე საქმეთა მინისტრის აზრით, სახელმწიფოებმა შეიარაღების უფედ გაანგებო, რადგან პაერთაღანების მოგონებით და გაუმჯობესებით ომი შეუძლებელი ხდება.

— სარწმუნოების თავისუფლების წინააღმდეგ. „რანგე უტო“-ს სიტყვით სინოდ დასავლეთ რუსეთის სამღვდლოებისაგან პეტრია მოსვლია. სამღვდლოებმა შეამდგომოვნ, სახელმწიფო სათაბოროს მიერ მიღებულ კანონპროექტს სარწმუნოების თავისუფლების შესახებ წუ დაამტკიცებია.

— რკინის გზებზე. გზათა მინისტრს გადაუწყვიტია, შეამკროს მოსამსახურე ქალების რიცხვი რკინის გზებზე, განხრახულია რკინის გზებზე მოსამსახურე ქალების რიცხვი ოც პროცენტს არ აღემატებოდეს.

— ნაფიც-მსახურთა სასამართლო. „კასპა“ პეტერბურგიდან დეპუტატი ატყობინებენ: სახელმწიფო სათაბოროს სესიის დაწყებისთანავე იუსტიციის მინისტრი სათაბოროთში შეიტანს ახლად შედგენილ კანონპროექტს ნაფიც-მსახურთა სასამართლოს შესახებ. ამ კანონპროექტით ნაფიც-მსახურთა სასამართლოს წინააღმდეგ თან შედარებით დიდი უფლებები ექნება და ამას კარდა შემოიკრებოდა იქნება ქონებრივი ექნება.

— შეკითხვა. ოქტომბრისთვის გადაუწყვიტათ სახელმწიფო სათაბოროთში შეკითხვა შეიტანონ გზათა მინისტრის სახელზე. ოქტომბრისთვის თავიანთ შეკითხვაში შეეგებნენ აფრიხის რკინის გზას. როგორც შეკრებულ ცნობებიდან სჩანს, ამ რკინის გზის აშენების დროს ბევრი სიყალბე ჩაუდგინათ.

უცხოეთი

პოლიტიკური ბრძოლა ინგლისში. ინგლისელ პოლიტიკოსთა წრეებში უფრო და უფრო რწმუნდებიან, რომ კონფლიქტი ლორდა და დეპუტატთა პალატებს შორის აუცილებელი შეიქნა. ვაზ. „ტაიმს“-ი, რომელსაც რამდენიმე კვირის წინად შეუძლებელი მიაჩნდა ლორდა პალატის მიერ ბიუჯეტის უარყოფა, ეხლა იუწყება, რომ ლორდები განხრახანდნენ ლონდონის მიმართ, რომ მთავრობა იძულებული გახდება—დეპუტატთა პალატა დაითხოვოს და ახალი არჩევნები დანიშნოს. ორსვე პარტიის აგენტები უკვე შეუდგნენ საარჩევნო კომპანიის თავდაობას. სტატუს-სკრეტარმა ბეკსტონმა განაცხადა ერთ-ერთ კრებაზე, რომ ბალფურმა და ჩემბერლენმა ბიზნისში „შეგუდრის დროს გადასწყვიტეს, ლორდებს ურჩიოთ გაბედულად? იქნენ და ბიუჯეტი უარყვიან. ამ ეპოქა ლორდთა პალატა იხილავს ირლანდიის საადგილმამულო კანონპროექტს და ინგლისელი პოლიტიკოსები ჰეტიკრებენ, რომ სწორედ ეს განხილვა გამოაჩენს, სწადიანთ ლორდებს საქმის გამწვავება და დეპუტატთა პალატასთან ბრძოლა თუ არაო.

საქმეში ჩაბეჭდილი პოლიტიკოსები ირწმუნებიან, რომ გინდ ლორდებმა დაამტკიცონ კიდევ ბიუჯეტი, სემინისტრო მინც დაითხოვს პალატას და ახალ არჩევნებს დააწინაურებს; მას გამარჯვების იმედი აქვს, რადგან ამომარჩევლები ამ ეპოქადა კარგის გულით არიან ლიბერალურებს.

სიტის (მდიდრების უბანია ლონდონში) 36 ბანკიმა, რომთაგან მეთერთმეტე სთხოვა, ლორდთა პალატას—ეცადით, ახალი არჩევნები დანიშნოს, რომ ხალხმა თავისი აზრი გამოსთქვას ახალ „რეგულირებულ“ სოციალისტურ გადასახადებზეო.

ინდოეთის გაღვიძება. რუსულ-ტურნალ „სოვრემ. მირაში“ საინტერესო წერილი დაბეჭდილი ინდოეთის გაღვიძებაზე.

ჟი დიდებულმა ქვეყანამ, განათლების გეგმამ, ჩვენ თვალ წინ გადგომა და საერთო მსოფლიო ცხოვრების ფერხულში ჩაება. დიდი ეროვნული მოძრაობა ამ ეპოქადა ინდოეთში იქ დღე არ გვაქვს, რომ საღმრუტ შეტყუება არ მოუვლით ინდოელებსა და ინგლისის ჯარისკაცებს. ინდოელები ცდილობენ განთავისუფლებას ინგლისის ბატონობისაგან და კონსტიტუციის მოპოვებას. რითა გამოწვეული ეს მოძრაობაა, რად შეიძლება ინდოელებმა ინგლისელებში საქმე იმაშია, რომ ინგლისი ინდოეთის ისე არ ეცემა, როგორც თავის სხვა კოლონიებს; იქ როდია დაწესებული ისეთი მმართველობის წესები, როგორც ავსტრალიას, კანადასა და ტრანსვალში.

— სისლიდან ვცლით ინდოეთსაო, —წამოვიძახა ინგლისელ მინისტრს სალონისგან. ეს იყო 30 წლის წინად, მაგრამ ავტორის აზრით „ინდოეთი ეხლაიც სისლიდან იცლება ინგლისის მახვილისგან“. საშინელი მნიშვნელობა დრო-გამოცემით ეწევა ხოლო ინდოეთს და აქაური ხალხი მთლიანობით იღუპება ამ საზარელ უბედურებისგან. აი ციფრები: 1878 წელს შიმშილისგან დაღუპა 8 მილიონი სული, 1896 წელს—მდინეში, ხოლო 1896 წლიდან 1900 წლამდე ინდოეთში შიმშილისგან დაიბოცა 19 მილიონი სული.

ინდოეთს ორი დიდი მტერი აქვს: ინგლისის ბიუროკრატია და ინგლისის ფარბიკი.

დასცეს რა ინდოეთის მრწველობა, ინგლისელმა მექარეებმა იმავ დროს ყოველი ღონე ილონეს, რომ ინდოეთში საკუთარი მსხვილი მრწველობა არ გახვითარებულიყო ევროპიელის ქსეგასად.

ინდოეთის მრწველობას განსაკუთრებული გადასახადი დაუდევს. ინგლისის მთავრობა ნებას არ აძლევს, რომ ინდოეთში ტენიკური ან სახელმწიფო სკოლები გაიხსნას. მთელს უზარმაზარ ინდოეთში არა სებობს ერთად ერთი პროფესიონალური სკოლა ბომბეში.

ინდოეთის მეორე მტერია ინგლისის ბიუროკრატია. ინდოეთის შემოსავლის მესამედი სპირტმა ინგლისელ მოხელეების ჯამაგირს. ინგლისელ გუბერნატორს ინდოეთში წელიწადში ეძლევა 204 ათასი ფრანკი, ხოლო ინდოეთის მთავრობათმჯღს, ანუ ინგლისის მეფის სააღდგელს—430 ათასი ფრანკი. სულ მეორე ინგლისელი მოხელე 8 ათას ფრანკზე მეტს იღებს წელიწადში. ჯამაგირის გარდა, მოხელეებს საოცრად დიდი პენსიები ეძეთ დანიშნული: იმ ინგლისელ მოხელეს, რომელიც 25 წელიწადის მისახურება ინდოეთში, სულ მეორე 25 ათასი ფრანკი ეძლევა ყოველ წელს პენსიად. ნამდვილი ცარცაა...

ამას გარდა, ინდოეთის ხალხი თავის საკუთარ ხარჯთ ინახავს ინგლის-ინდოეთის მრავალ რიცხოვან ჯარს, რომელზედაც თითონ ინგლისის ერთ კაპიტალს არ ჰხარჯავს. ხოლო როდესაც ინგლისი მოაბს საღმრედ, ინდოელი გლეხები მოვალენი არიან იმის გულისთვის სისხლი დაღვარონ.

ამ ჩიკვამ და სისხლის წოვამ ფეხზე დააყენა ინდოელები. ინგლისელებმა ინდოეთში მისაგეს თავისუფლება პრისისა, კავშირებისა და კრებისა და სამხედრო წესები გამოაცხადეს, იქაური ეურიპლისტები საპარტიოში ჩაყარეს.

ხალხმა თავის მხრივ ტერორით გასცა პასუხი, ბრძოლა თან და თან გამწვავდა... ჩიოთ გათავდება ეს ბრძოლა, —მელი ვარაოა. —შესაძლებელია, რომ ინგლისის საუკეთესო კაცების რჩევამ გასკრას ინდოეთის მიეცეს ისეთივე უფლება თავისუფალ არსებობისა, როგორიც აქეთ ამ ეპოქადა ავსტრალიას და ინგლისს.

ინგლისის გაღვიძება. რუსულ-ტურნალ „სოვრემ. მირაში“ საინტერესო წერილი დაბეჭდილი ინდოეთის გაღვიძებაზე.

ჟი დიდებულმა ქვეყანამ, განათლების გეგმამ, ჩვენ თვალ წინ გადგომა და საერთო მსოფლიო ცხოვრების ფერხულში ჩაება. დიდი ეროვნული მოძრაობა ამ ეპოქადა ინდოეთში იქ დღე არ გვაქვს, რომ საღმრუტ შეტყუება არ მოუვლით ინდოელებსა და ინგლისის ჯარისკაცებს. ინდოელები ცდილობენ განთავისუფლებას ინგლისის ბატონობისაგან და კონსტიტუციის მოპოვებას. რითა გამოწვეული ეს მოძრაობაა, რად შეიძლება ინდოელებმა ინგლისელებში საქმე იმაშია, რომ ინგლისი ინდოეთის ისე არ ეცემა, როგორც თავის სხვა კოლონიებს; იქ როდია დაწესებული ისეთი მმართველობის წესები, როგორც ავსტრალიას, კანადასა და ტრანსვალში.

— სისლიდან ვცლით ინდოეთსაო, —წამოვიძახა ინგლისელ მინისტრს სალონისგან. ეს იყო 30 წლის წინად, მაგრამ ავტორის აზრით „ინდოეთი ეხლაიც სისლიდან იცლება ინგლისის მახვილისგან“. საშინელი მნიშვნელობა დრო-გამოცემით ეწევა ხოლო ინდოეთს და აქაური ხალხი მთლიანობით იღუპება ამ საზარელ უბედურებისგან. აი ციფრები: 1878 წელს შიმშილისგან დაღუპა 8 მილიონი სული, 1896 წელს—მდინეში, ხოლო 1896 წლიდან 1900 წლამდე ინდოეთში შიმშილისგან დაიბოცა 19 მილიონი სული.

ინდოეთს ორი დიდი მტერი აქვს: ინგლისის ბიუროკრატია და ინგლისის ფარბიკი.

დასცეს რა ინდოეთის მრწველობა, ინგლისელმა მექარეებმა იმავ დროს ყოველი ღონე ილონეს, რომ ინდოეთში საკუთარი მსხვილი მრწველობა არ გახვითარებულიყო ევროპიელის ქსეგასად.

ინდოეთის მრწველობას განსაკუთრებული გადასახადი დაუდევს. ინგლისის მთავრობა ნებას არ აძლევს, რომ ინდოეთში ტენიკური ან სახელმწიფო სკოლები გაიხსნას. მთელს უზარმაზარ ინდოეთში არა სებობს ერთად ერთი პროფესიონალური სკოლა ბომბეში.

ინდოეთის მეორე მტერია ინგლისის ბიუროკრატია. ინდოეთის შემოსავლის მესამედი სპირტმა ინგლისელ მოხელეების ჯამაგირს. ინგლისელ გუბერნატორს ინდოეთში წელიწადში ეძლევა 204 ათასი ფრანკი, ხოლო ინდოეთის მთავრობათმჯღს, ანუ ინგლისის მეფის სააღდგელს—430 ათასი ფრანკი. სულ მეორე ინგლისელი მოხელე 8 ათას ფრანკზე მეტს იღებს წელიწადში. ჯამაგირის გარდა, მოხელეებს საოცრად დიდი პენსიები ეძეთ დანიშნული: იმ ინგლისელ მოხელეს, რომელიც 25 წელიწადის მისახურება ინდოეთში, სულ მეორე 25 ათასი ფრანკი ეძლევა ყოველ წელს პენსიად. ნამდვილი ცარცაა...

ამას გარდა, ინდოეთის ხალხი თავის საკუთარ ხარჯთ ინახავს ინგლის-ინდოეთის მრავალ რიცხოვან ჯარს, რომელზედაც თითონ ინგლისის ერთ კაპიტალს არ ჰხარჯავს. ხოლო როდესაც ინგლისი მოაბს საღმრედ, ინდოელი გლეხები მოვალენი არიან იმის გულისთვის სისხლი დაღვარონ.

ამ ჩიკვამ და სისხლის წოვამ ფეხზე დააყენა ინდოელები. ინგლისელებმა ინდოეთში მისაგეს თავისუფლება პრისისა, კავშირებისა და კრებისა და სამხედრო წესები გამოაცხადეს, იქაური ეურიპლისტები საპარტიოში ჩაყარეს.

ხალხმა თავის მხრივ ტერორით გასცა პასუხი, ბრძოლა თან და თან გამწვავდა... ჩიოთ გათავდება ეს ბრძოლა, —მელი ვარაოა. —შესაძლებელია, რომ ინგლისის საუკეთესო კაცების რჩევამ გასკრას ინდოეთის მიეცეს ისეთივე უფლება თავისუფალ არსებობისა, როგორიც აქეთ ამ ეპოქადა ავსტრალიას და ინგლისს.

ინგლისის გაღვიძება. რუსულ-ტურნალ „სოვრემ. მირაში“ საინტერესო წერილი დაბეჭდილი ინდოეთის გაღვიძებაზე.

ჟი დიდებულმა ქვეყანამ, განათლების გეგმამ, ჩვენ თვალ წინ გადგომა და საერთო მსოფლიო ცხოვრების ფერხულში ჩაება. დიდი ეროვნული მოძრაობა ამ ეპოქადა ინდოეთში იქ დღე არ გვაქვს, რომ საღმრუტ შეტყუება არ მოუვლით ინდოელებსა და ინგლისის ჯარისკაცებს. ინდოელები ცდილობენ განთავისუფლებას ინგლისის ბატონობისაგან და კონსტიტუციის მოპოვებას. რითა გამოწვეული ეს მოძრაობაა, რად შეიძლება ინდოელებმა ინგლისელებში საქმე იმაშია, რომ ინგლისი ინდოეთის ისე არ ეცემა, როგორც თავის სხვა კოლონიებს; იქ როდია დაწესებული ისეთი მმართველობის წესები, როგორც ავსტრალიას, კანადასა და ტრანსვალში.

— სისლიდან ვცლით ინდოეთსაო, —წამოვიძახა ინგლისელ მინისტრს სალონისგან. ეს იყო 30 წლის წინად, მაგრამ ავტორის აზრით „ინდოეთი ეხლაიც სისლიდან იცლება ინგლისის მახვილისგან“. საშინელი მნიშვნელობა დრო-გამოცემით ეწევა ხოლო ინდოეთს და აქაური ხალხი მთლიანობით იღუპება ამ საზარელ უბედურებისგან. აი ციფრები: 1878 წელს შიმშილისგან დაღუპა 8 მილიონი სული, 1896 წელს—მდინეში, ხოლო 1896 წლიდან 1900 წლამდე ინდოეთში შიმშილისგან დაიბოცა 19 მილიონი სული.

ინდოეთს ორი დიდი მტერი აქვს: ინგლისის ბიუროკრატია და ინგლისის ფარბიკი.

დასცეს რა ინდოეთის მრწველობა, ინგლისელმა მექარეებმა იმავ დროს ყოველი ღონე ილონეს, რომ ინდოეთში საკუთარი მსხვილი მრწველობა არ გახვითარებულიყო ევროპიელის ქსეგასად.

ინდოეთის მრწველობას განსაკუთრებული გადასახადი დაუდევს. ინგლისის მთავრობა ნებას არ აძლევს, რომ ინდოეთში ტენიკური ან სახელმწიფო სკოლები გაიხსნას. მთელს უზარმაზარ ინდოეთში არა სებობს ერთად ერთი პროფესიონალური სკოლა ბომბეში.

ინდოეთის მეორე მტერია ინგლისის ბიუროკრატია. ინდოეთის შემოსავლის მესამედი სპირტმა ინგლისელ მოხელეების ჯამაგირს. ინგლისელ გუბერნატორს ინდოეთში წელიწადში ეძლევა 204 ათასი ფრანკი, ხოლო ინდოეთის მთავრობათმჯღს, ანუ ინგლისის მეფის სააღდგელს—430 ათასი ფრანკი. სულ მეორე ინგლისელი მოხელე 8 ათას ფრანკზე მეტს იღებს წელიწადში